

norsk

Nr. 5

FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Facit 1959

Specialkatalog över de nordiska ländernas frimärken. **336 sidor.** Elegant utstyrelse och enligt samstämmiga uppgifter den katalog, som visar de mest korrekta priserna.

Ni vill väl veta vad Edra frimärken är värda? Köp då Facit 1959, som ger Eder fler upplysningar än Ni kunnat tänka Eder!

Vi citera ur N.F.T. september 1959: «Katalogen har som vanlig et tiltalende utstyr, gode klisjéer, pent trykk og godt papir. Den er uten tvil vår fornemste spesialkatalog over skandinaviske frimerker.»

Facit kostar i Norge inklusive omsättningstv gift **n.kr. 12.40** och tillhandahålles av bok- och frimärkshandlare med Wennergren-Cappelen A/S, Oslo, som hovedforhandler.

Förlag:

FRIMÄRKSHUSET A/B — STOCKHOLM

POSTMUSEET

arrangerer fra og med **SØNDAG 26. APRIL** og en tid fremover i samarbeid med Utenriksdepartementet, Kontoret for kulturelt samkvem med utlandet, og Sovjetsamveldets ambassade i Oslo

SÆRUTSTILLING AV FRIMERKER FRA SOVJETSAMVELDET

POSTMUSEET er åpent for besøkende:

Søndag kl. 12—15.

Tirsdag, torsdag, fredag kl. 10—15.

POSTMUSEET har lokale i Oslo hovedpostkontor, 4. etasje (heis), Dronningens gate 15, inngang fra Prinsens gate.

GRATIS ADGANG

FORBUNDET og TIDSSKRIFTET
har utgitt følgende:

Jellestad: Norske Skillingmerker	kr. 3.50
Odfjell: Sveriges frimerker	kr. 4.50
Ulleberg: ABC for frimerkesamlere	kr. 2.00
Helsak-katalogen	» 8.00
Norway No. 1 m/ blokken (hvorav Nytrykk av nr. 1)	» 10.00
Katalog Norwex	» 3.50

Alt inkl. porto — overalt i verden. Send penger med bestillingen — enten direkte — pr. postanvisning — postgiro 692 68 eller i ubrukte, kurserende frimerker.

Mangler De eldre nummer av NFT, lønner det seg å høre om de kan skaffes.

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Leiv A. Brecke, Torvgaten 1, Oslo.

Norsk Filatelistisk Tidsskrift

(UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND)

REDAKTØR (editor): BJØRN MELBYE — POSTBOKS 875 — OSLO

FORRETNINGSFØRER (manager): O.R.SAKFØRER LEIV A. BRECKE — TORVGT. 1 — OSLO

Tidsskriftet sendes alle samlere tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement } Innenlands kr. 12,00 pr. år
(subscription) } Uten " " 15,00 " "

Annonseprisene er: $\frac{1}{2}$ side (page) kr. 150,00 pr. gang (§ 21,50) — (sv. kr. 109,00) — (d. kr. 150,00) — (£ 7,10,—).
The Advertising $\frac{1}{2}$ " " " 80,00 " " (" 11,50) — (" " 58,00) — (" " 80,00) — (" " 4,00,—).
Rates are $\frac{1}{4}$ " " " 50,00 " " (" 7,25) — (" " 36,00) — (" " 50,00) — (" " 2,10,—).
 $\frac{1}{8}$ " " " 30,00 " " (" 4,30) — (" " 21,75) — (" " 30,00) — (" " 1,10,—).
 $\frac{1}{16}$ " " " 20,00 " " (" 2,95) — (" " 14,30) — (" " 20,00) — (" " 1,00,—).

Samlerannonser: (for medlemmer av forbundsklubber og faste abonnenter) kr. 1,00 pr. linje, minimum kr. 5,00 (omfatter ikke annonser angående salg av merker, samlinger og rekvisita). Bare forskuddsbetalte samlerannonser blir tatt inn.

Tidsskriftet utkommer 11 ganger i året, den 15. i hver måned. Dobbeltnr. juli/august sendes ut 15. august.

Annonser må være forretningsføreren i hende senest den 1. i den måned bladet sendes ut.

Forbundets postgironummer er: 69268 — Bankgironummer er: F 8299 B/179

NR. 5	MAI 1959	18 ÅRG.
-------	----------	---------

INNHold

En hilsen til Forbundets landsmøtedeltakere 1959	65	Forfalskninger av 50 øre V med vannmerke, 20 øre omvendt V, 5 øre forskjøvet og 5 øre omvendt V	72
Sånn har vi det	66	Frimerker som krigspropaganda	72
Nederlands frimerker	68	Fra alle 4 verdenshjørner	73
Politisk hobby	69	Forbundsklubbene	76
Norwex-utstillingen 1955	70		

En hilsen til Forbundets landsmøtedeltakere.

Atter er en 3-årsperiode i Forbundets historie passert. Vi minnes med glede det vellykkede landsmøte som Stavanger Filatelist-Klub arrangerte ved 25-årsjubileet i 1956, og det er også hyggelig å tenke på at ellers både Bergen og Tønsberg har arrangert landsmøter for Forbundet siden Osloarrangementet i 1946.

Dennegang blir det igjen Oslo Filatelistklubb som velvillig har lovet å avvikle arrangementet. Dessverre ikke i pinsen, som har vært tradisjonen, da vår nasjonale festdag i år har plasert seg på 1ste pinsedag, men det blir et noe forkortet landsmøte i dagene 23.—24. mai.

Vi har mange ting å diskutere, men de fremherskende blir vel Forbundets økonomi i forbindelse med vårt kostbare tidsskrift og Håndboksaken, som jeg håper at vi begge deler nu skal få en løsning på.

Innbydelsene er allerede sendt ut, og jeg vil håpe at landsmøtet, som samtidig er et representantskapsmøte, får god tilslutning fra alle forbundsklubbens representanter og vanlige medlemmer, — og helst bør våre damer også være med! Vi ser frem til et par interessante og hyggelige dager med Oslo Filatelistklubb som arrangerer, og det er meg en glede på forbundsstyrets vegne å ønske alle hjertelig velkommen!

Oslo, i april 1959.

NORSK FILATELISTFORBUND

Arnstein Berntsen.

President.

„Sån har vi det!“

Etter henstilling ble Tidsskriftsaken tatt opp på Sandnes Filatelistklubbs generalforsamling 14. januar 1959. Flere av medlemmene uttalte da sin misnøye med Tidsskriftet, idet de mente det lå på et altfor høyt nivå for den jevne samler. De pekte da særlig på spesialartiklene om de eldre norske merker som antagelig kun interesserer et fåtall. De mente at disse artiklene passet bedre for offentliggjørelse i «Håndboken» når den engang kommer. Det de likte best å lese, var møterefatene og mer populære artikler.

Det er lett å sette seg inn i de vansker redaktøren har å stri med, og i stedet for sur kritikk ble det besluttet at klubben heller skulle gjøre sitt til å hjelpe ham. Etter en del diskusjon kom en frem til at den beste måten å gjøre dette på, var ved at redaktøren stiller f. eks. 2 sider i Tidsskriftet til disposisjon for forbundsklubbene etter tur og orden. Journalist Magnus Torgersen, redaktør av Stavanger Aftenblads Frimerkespalte som også var til stede på generalforsamlingen, foreslo å kalle denne nye spalte for «Sånn har vi det».

Ettersom vår klubb kommer med ideen, føler vi oss forpliktet til å være første mann ut. Vi sender allerede i dag manuskriptet til vår artikkel, så håper vi de andre klubbene kommer etter. Antallet forbundsklubber skulle vel tilsi at en slik artikkelserie skulle strekke seg over et par år, og så får første klubb starte på nytt — og denne gang kunne det vel gjerne kalles noe sånt som «Hva er hendt siden sist».

Sandnes, 7. februar 1959.

Hans Pettersen.
P. t. formann.

Når formannen i Sandnes Filatelistklubb slår klubben i bordet og åpner kveldens møte, er gjenomgåelsen av dagens post det som tar minst tid. Dermed mener ikke klubben at de forskjellige sirkulærer og brev, det være seg innbydelse til utstillinger, BK-nytt og andre trykksaker innenfor den filatelistiske verden, ikke har noen verdi. Tvertom mener en at de har stor verdi. Derfor blir all post montert på en «kompanitavle», og hvor den enkelte selv kan studere de forskjellige ting i ro og mak. Der er kanskje kommet en anmodning om bytte, innbydelse til utstilling etc., og her kan da den som er spesielt

interessert, notere seg enkelthetene. Her slås også opp interne ting som vaktliste for juniorklubben osv. Selve tavlen er meget enkel, kun en finérplate, ca. 1 × 1 meter.

Klubben har møte hver 3dje uke. Forskjellige former for innkallelse til møtene er prøvd. Det viser seg at en liten påminnelse et par dager før møtet, gir den største fremmøteprosent. For at ikke sekretærens arbeid skal bli overdimensjonert og klubbens kasse bunnskrapt, er vi blitt stående fast ved et ferdigtrykt brevkort. Av disse leveres ut 10 stk. til hvert medlem én gang i året. Han frankerer selv kortene og påfører sitt navn. Frankerer han filatelistisk, blir omkostningene lik null. Sekretæren føyer da til dato og passer på å la postbudet komme med en liten erindring om at nå er det «snart møte i klubben igjen».

Vi er nå kommet så langt at vi er blitt «innkalt», og at formannen kort har referert posten. Hva gjør vi så? Ja, gudene vet, men tiden går fort, og møtet er ikke kjedelig. Faste programmer er sjelden kost, det satses på improvisasjon og medlemmenes egen evne til underholdning. Først og fremst bytte, som er alfa og omega i Sandnesklubben. For å få den rette gli over det hele, er det bygget opp så allsidig at alle kan delta, og faktisk også gjør det. Fundamentet er selve byttekontoen, over hvilken alle bytteaksjoner innen klubben blir postert. Mest utbredt er montasje av dubletter i hefter. Disse deles i to avdelinger. Den ene med mer alminnelige merker, og en superavdeling hvor kun gode merker får innpass. For å kunne delta, er regelen at medlemmet først må levere inn til bytteleder et antall hefter. Han kan da ta ut for halvparten av disse hefters verdi i andres hefter. En annen form er auksjon over byttekonto. Denne foregår som vanlig auksjon, men i stedet for kontant uttelling, avregnes det over byttekonto for både kjøper og selger. Imidlertid regner klubben seg her 5 prosent «omsetningsskatt» kontant av kjøper. Massevare kommer også med i bildet. Medlemmene leverer opptalt massevare til bytteleder, og får for denne sin konto godskrevet etter avtalt pris. Og har en ingen dubletter, er en fremdeles ikke utelukket. Ethvert medlem kan innbetale et hvilket som helst beløp, og får hver krone godskrevet med kr. 1.70. For sitt arbeide regner bytteleder seg 5 prosent av omsetningen, som han tar ut i frimerker. Slik byttet er lagt opp, dekker det faktisk alle avskygninger og er blitt selve livsnerven for klubben.

Når byttet er lagt såpass dominerende an, blir det ikke særlig tid tilovers for andre ting, men

vi legger an på lettere underholdning så langt som initiativet er til stede, gjerne gjettekonkurranse, utlodning etc., innimellom også auksjoner på kontantbasis. Og ikke å forglemme vertens gode kaffe og smørbrød, som må nytes uten øl i Klosters fødebys nærmeste nabo.

Vi skulle gjerne presentert våre medlemmer for leserne, men tror ikke at redaktøren tillater plass til dette. Skal vi i stedet få lov å innby Dem til et av våre møter om De skulle passere våre kanter? Likesom byen, er også klubben ung av år og skriver sin historie tilbake fra 1942 og har i dag 34 seniormedlemmer. Av disse har vi fornøyelsen av å se 18—20 på hvert møte. Gjennomsnittsalderen tør en løst anslå til 30 år.

Hva vi samler? Lite generalsamling og oppplating. Med andre ord jevne samlinger, fordelt på noen få land hos hver, og som samles katalogmessig etter kompletthetskravet. Et album for hvert land uten fortrykk er mest i skuddet. Og de mest populære land foruten Skandinavia er de øvrige vest-européiske land og engelske kolonier. Det er et drawback for klubben at så mange samler så få land, og på et av våre årsmøter ble det satt fram forslag om: Et nytt land hvert år.

Som enhver klubb med respekt for seg selv, har vi et bibliotek, dessverre altfor lite benyttet. Da er katalogene, som vi har plasert i Sandnes komm. Bibliotek, atskillig mer i skuddet. Her kan en da få låne klubbens kataloger nærsagt hver dag.

Om vi ikke her i spalten kan presentere det enkelte medlem, vil vi gjerne slå av en prat med ihvertfall noen og høre hva som ligger mest på hjertet.

Formannen i 1959 er *Hans Pettersen*. Han var med og stiftet klubben:

— Der er for liten oppslutning om forbundet og for liten kontakt med de enkelte klubber. Det er riktig som redaktør Melbye sier, at hadde all kraft og energi som legges i lokale husorganer m. v., vært samlet til en kraftkilde for tidsskrift og forbund, ville konsentrasjonen båret frukter. Men forbundet er også å laste. Det er utrolig at forbundet lot de to verdifulle klubber Horten og Tønsberg gå ut, og hvilken utmeldelse med litt diplomati kunne vært unngått. Jeg vil også se det som en fordel om styret i forbundet kom mer på et frimerkesamlernivå, og ikke beskjeftiget seg mer med filateli enn forholdstallet av de enkelte kategorier skulle tilsi.

— Et konkret forslag?

— Ja, absolutt. Jeg foreslår at forbundet setter ned et aksjonsutvalg for å få Horten og Tønsberg hjem igjen, og likeledes arbeide for at klubber som ikke står tilsluttet, nå kommer med,

f. eks. Larvik og filatelistklubben i SAS. Videre at det er den jevne frimerkesamler som bærer tidsskrift og forbund, og at tilbørlig hensyn tas hertil.

Klubbens støtte, kasserer *Walther Kranzmann*:

— Noen spesielle ønsker? Selvfølgelig! At kontingenten går raskt inn og at det blir riktig sus i utlodning og andre former for inntekt.

— Står det kanskje dårlig til med kassen?

— Nei, ikke akkurat det, det strekker til for de faste utgifter, men heller ikke stort mer. Imidlertid er det nå under oppseiling forskjellige tiltak som skal rette meget på dette.

Og klubbens viseformann, ung av år, men allikevel en av de eldre, *Arne Thorsen*, kommenterer tilblivelsen av denne spalte slik:

— Hvis redaktør Melbye med sin «provoserende» artikkel: «Hva interesserer den enkelte mest» kan blåse litt liv og dermed få den enkelte samler mer tidsskrift-minded, føle bladet som sitt eget, da er meget vunnet. Bl. a. inneholdt nr. 1/59 flere gode samlerinnlegg, og som en kan regne med er et resultat av hans utfordring.

Til slutt vil jeg selv gjerne få komme med en kort kommentar. Unnskyld, jeg skulle gjerne først presentert meg. Mitt navn er Ottar Aase, og jeg er for tiden klubbens sekretær:

— Forutsetningen for at tidsskriftet skal bli det vi samlere ønsker, er først og fremst at det hviler på et sunt økonomisk grunnlag. Der er for lite annonser. Det kan her kanskje være spørsmål om det lønner seg for den enkelte handler å avertere. Dette kan jeg ikke svare på, men hvis annonsemengden skal bli større, må etter min mening følgende gjøres: Tidsskriftet søker kontakt med reklamefolk, gjerne om det finnes en sådan blant samlere. På provisjonsbasis burde han da kunne få med større utenlandske firmaer. Ett er ihvertfall sikkert: Mange auksjons- og postverk averterer i atskillig mindre blad enn vårt tidsskrift. Det gjelder bl. a. postverket i Sveits og Ghana's agentur.

— — —

Så er det kun tilbake å si takk for denne gang og vel møtt i neste runde. Jeg håper De har likt å følge oss, både når det gjelder våre møter som når det gjelder de gjengse meninger om den administrative del i større forband innen vår hobby, og her uttrykt av noen få styremedlemmer. — Skulle andre klubber ha suget noe av vårt bryst, ville intet vært hyggeligere.

Vel møtt!

Nederlands frimerker.

Av Nick. J. van Dijk.

(Etter data fra «Speciale Catalogus 1959 - 18de Ed. - van de Nederlandse Vereeniging van Postzegelhandelaren - Postbus 111 - Den Haag - Nederland.)

(Forts. fra side 52.)

II.

PLATEOPPSETNINGER FØRSTE UTGAVE 1852

5 cent blå.

Plate I. Januar 1852.

Pent, regelmessig avtrykk. Ingen innbyrdes avvikelser i merkets plassering i raden. Ingen fargeflekker og striper utenfor merkebildet. Små oppgraveringer (av og til noen små rifter mellom venstre ytter- og innerlinje) er nesten usynlig utført. Papir som regel ikke flekket av trykksverte. Farger i begynnelsen dypmørk til sortblå, senere blå til stålblå. Stempler med årstall 1852 og begynnelse nav 1853 er alltid plate I. For plate-rekonstruksjon er de første avtrykk bedre enn de senere stålblå.

Plate II. September 1853.

Avtrykk temmelig regelmessig. Papir lett blålig farget av trykksverte. De første avtrykkene viser ofte kraftige fargeflekker som ble fjernet helt eller delvis ved senere avtrykk. Merkene av denne platen, især i par og blokker, er sjelden. Høyre øverste hjørne er av og til helt lukket. Øverste linje som regel normal, men av og til forsterket med en liten linje eller et punkt. Forskjellige merker ofte med åpne hjørner, især høyre nederste hjørne. Farger fra stålblå til ultramarinblå. Stempler fra 1853 (sept.) til 1857.

Plate III. Desember 1854.

Merkene står temmelig uregelmessig i radene. Tallrike fargeflekker og fine streker langs oppstående sider. Karakteristisk er den ofte forekommende fortykkelse av den øverste randlinje til høyre. Den begynner meget tynt fra venstre siden og er ofte åpen. Innerlinjen i høyre øverste hjørne er ofte forsterket og fortsetter av og til til høyre eller oppover. De vertikale smålinjer bak L. er undertiden forsterket. Noen åpen i høyre underkant. Avtrykk temmelig bra. Ikke oppgraverte mørkeblå merker av denne platen ligner undertiden på plate I. Farger fra sterk mørkeblå til lysgrønnblå. Stempler fra 1854 til 1860. Stempel D forekommer meget sjelden.

Plate IV. Mars 1859.

Øverste linje forsterket på begge sider og oppgående, av og til fortykket over hele lengden. I venstre topphjørne ved P. ofte med flere vertikale småstreker, av og til ingen streker, men en smussig, hvit flekk. Få fargestreker utenfor merkebildet. Farger: Vann- eller melkeblå, undertiden grønnblå som plate II eller lysblå som plate V. Stempel D (Franco i rektangel) begynner å komme i bruk.

Plate V. Oktober 1860.

Øverste linje tynt utløpende til begge sider. Vertikal fargestrek ved siden av randen nederst til venstre forekommer som regel på de fleste merker av denne platen, men forekommer også på neste plate. Bak punktum av C ofte hvit flekk. Enkelte hvite hjørner oppe. Noen oppgraveringer ved P og O med vertikale småstreker, utgående fra krøllornamentet nedenfor. *Alltid* stempel D. Farger: Lysblå til grønnblå.

Plate VI. Februar 1863.

Tykt eller tynt papir. Et 5 cent merke på tynt papir er *alltid* fra plate VI. Vertikale småstreker ved P. fra øverste linje. Ofte mørkt innerhjørne. Undertiden også vertikale streker i øverste hjørne til høyre. Oppgraveringer bak C som undertiden forårsaker buet innerlinje og oppgravert rammelinje. Nederste del av innerlinjen til venstre ofte kraftigere. Farger: Dypere, mørkere og mattere blå enn ved plate V. Stempel D.

10 cent rød.

Plate I. Januar 1852.

Opprinnelige tynne randlinjer nøyaktig oppgravert, men i hjørnene undertiden åpen eller for langt utløpende. Av og til rifter på grunn av utglidende gravérnål. Nederste linje ubrutt i motsetning til andre plater. Øverste linje svak og undertiden åpen til venstre. Høyre innerlinje nederst ofte tykkere. Papir hvitt. Ingen fargeflekker. Farger: Dyp karminrød, senere litt mattere. Stempler 1852 til 1855.

Plate II. September 1853.

Øverste linje kraftig, nederste svak og under 10-tallet meget tynn. Ofte fargeflekk over T i POST. Fargeflekker forekommer på randene. Diverse store og temmelig grovt utførte oppgraveringer (bl. a. høyre innerlinje og venstre hjørne nederst). Venstre innerlinje mangler som regel. Uregelmessig plassering i radene. Farger fra rød til mattkarmin.

Plate III. September 1854.

Pent avtrykk. Platen vanskelig å avgjøre på grunn av manglende oppgraveringer. I nederste linje innen- og utenfor merkebildet små rifter av utglidende gravérnål. Tydelige oppgående innerlinjer, ofte åpent hjørne øverst til venstre. Lette fargeflekker langs rendene. Avstemplinger som ligger mellom 1854 og 1858, er ofte den beste ledetråd til å avgjøre platen som ligner II, IV og V. Farger: Lys- til mørkkarmin.

Plate IV. Februar 1856.

80 av de 100 merker viser en fargestripe som bøyer seg oppover til høyre over merkebildet. Underrand ofte forsterket. Innerlinjene nederst til venstre oppgravert, undertiden åpent hjørne nederst til venstre. Mange flekker mellom merkene. Stempler 1856—1860. Farger: Alle nyanser fra mørkkarmin til matt rød. «Moesman»-nytrykkene i 9 farger på papir uten vannmerke er laget med denne platen. (Se artikkel I.)

Plate V. Februar 1857.

I begynnelsen er avtrykkene meget pene, mørk-rød på hvitt papir. Senere små fargeflekker over hele bildet på grunn av urene plater, mens fargen skifter til falmet rosarød, ofte med svære fargestriper mellom merkene. Der er stor forskjell mellom de første og siste avtrykk av denne platen, som har vært i bruk helt til 1861. Plasen over ordet POST ofte hvit, men av og til oppgravert med vertikale rifter. Stempler 1857—1861. Stempel D meget sjelden.

Plate VI. Oktober 1860.

En dårlig bearbeidet plate, meget vanskelig å avgjøre, da den har meget som kommer overens med oppgraveringer og fargeflekker av pl. IX og X. Med rundstempel også forveksling mulig med pl. V. Farger: Fra rosarød til mørkrød.

Plate VII. Juni 1861.

Alle merker fra denne platen viser feiltrykket: Horn, midt i pannen, og videre en annen feil: En liten horisontal flekk mellom annet og tredje blad nedenfra i kransen til høyre medaljongrand. Nederste indre rand var svak og derfor på flere merker oppgravert. Platen har vært kort tid i bruk, for på grunn av små hull, ble hele merket flekket. Farger: Fra mattmørkrød til lysrød. Stempel D.

Plate VIII. Juli 1862.

«Hornet» tydelig synlig oppgravert, men den annen feil (flekk) oversett. For øvrig samme som pl. VII. Også fargenyanser er de samme.

Plate IX. Januar 1862.

Brukt mellom plate VII og VIII. Karakteristisk er de svære fargestriper langs de ytre linjer

eller mellom indre og ytre linjer. Merkene ligner pl. VII, men der fins intet spor av hornet. Øverste linje forsterket og hjørnene øverst ofte oppgravert med vertikale smålinjer. Fargenyanser som VII og VIII. Stempel D.

Plate X. Oktober 1862.

Pent avtrykk. Først på tykt, senere på tynt papir. Et 10-centmerke på tynt papir er *alltid* plate X. Nederste linje svak og ofte brukket under 10-tallet, som ved plate II, men plate X har *alltid* stempel D. Undertiden er den brutte linjen kraftig oppgravert. Ofte hvit flekk til venstre for P, av og til oppgravert med vertikale linjer. Fargestriper over eller under nederste rammelinjen. Farger: Fra mørkrød til rosarød.

15 cent oransje.

Plate I. Januar 1852.

Alle 15-centmerker er trykt fra denne platen. Opprinnelige farge mørkoransjegul og papiret temmelig tynt. Senere farge oransje og papiret tykkere.

Merkene nr. 1—3 ble ugyldig til frankering fra 31. oktober 1879.

(Forts.)

Politisk hobby.

Øst-tyske frimerkesamlere er av kommunistmyndighetene blitt instruert om å dyrke sin hobby fra et «sosialistisk synspunkt». Regjeringens talsmann har gjort oppmerksom på at samlerne ikke må glemme at «det å samle på frimerker og drive politikk, representerer — en høyere enhet». Samlerne fikk imidlertid ingen forklaring på hvorledes de skulle forholde seg for å kunne utøve sin hobby sosialistisk. For øvrig har de østtyske sjakkspillere, sportsfiskerne, akvariesamlerne og kaninoppdretterne fått samme sosialistiske instruks. (Lofotposten.)

Byttevenner og andre fordeler gjennom

«SAMLERKLUBBEN»

Boks 25 - Tørvikbygd - Hardanger.

Klubbens medlemsblad «Byttingen» tar inn navn, adresse, ønsker og tilbud fra alle medlemmer. De garanterer bare å sende ting som ikke er defekte. Sikkerhet for svar ved hjelp av medlemsmerker. Standardbrev og hjelp til oversettelse for dem som ikke kan fremmede språk. Lav årskontingent.

Be om gratis opplysninger!

Norwex-utstillingen 1955.

Noen kritiske bemerkninger.

Det var etter lang og moden overveielse at jeg besluttet å delta i dette arrangement, som i tilknytning til 100-årsjubileet for Norges første frimerke, og 50-årsjubileet for friheten i 1905, forekom meg å være en rimelig anledning til en manifestasjon av hva «samferdselsmidlet» frimerket har betydd og betyr både kommunikasjonsmessig og som verdensomfattende hobby.

Som gammel samler (begynte i 1898) kan jeg se tilbake på megen arbeidsglede i filateliens verden, og fant det naturlig engang å delta i en utstilling med eksponat som ikke var altfor ensartet, og anmeldte derfor i alt 9 vesensforskjellige samlinger, som også ble gjenstand for hver sin nøyaktige — omenn kortfattet — beskrivelse. Enkelte av disse samlinger var kombinasjoner av tema pluss frimerker, men når min anmeldelse ble akseptert uten enhver reservasjon, på tross av at det (etter hva jeg senere fikk vite) forelå bestemmelse om at tema-samlinger ikke ville bli godtatt, så måtte jeg ha lov til å tro at man også kunne og ville bedømme samtlige samlinger i konkurranse med andre og lignende eksponat.

Så vidt erindres hadde jeg ca. 100 ark i utstillingsmontrer, og disse var da plukket ut av resp. samlinger som de mest representative; skjönt det var et solid materiale som lå i album. I alt var det 730 kartonger, eller gjennomsnittlig 80 ark pr. samling. Antall merker har jeg aldri telt, men arkene var godt besatt.

Etter hva jeg selv — og andre — så på utstillingen, forekom det meg at jeg lå godt an i forhold til andre samlinger i tilsvarende klasser, og mente å ha grunn til å imøtese juryens avgjørelser med noen forventning.

Men jeg hadde tydeligvis ikke forstått situasjonen. Man ga meg en slags kollektiv sølvmedalje uten noen som helst angivelse av hvilken av mine 9 samlinger denne utmerkelse var knyttet til, og til tross for at jeg skrev både saklig og høflig — flere ganger — for å få vite dette, så er jeg fremdeles like klok; for man har ikke verdiget meg noe svar. Jeg vet ikke om det er kutyme å ignorere høflige forspørsler som bare jurymedlemmer kan svare på, men det skjedde ihvertfall med meg.

Mer enn et år etter at jeg hadde oppgitt å få noe svar traff jeg et av jurymedlemmene, som da uttalte følgende: «Hvis De bare hadde nøyet Dem med å utstille Deres skipsstempler, så hadde De kanskje fått gullmedalje.» Dette var jo en overveldende elskverdighet, ihvertfall en slags

reaksjon som viste at man dog ikke var 100 prosent quantité negligible.

Å være på talefot med et jurymedlem var en sjelden anledning, og jeg spurte ham derfor om det ikke lot seg gjøre ved gjennomgåelse av det som ble protokollert fra utstillingsjuryens møter, å få rede på pro og kontra i forbindelse med de premierte eksponat. Nei, svarte han, man hadde overhodet ikke hverken gjort notater eller ført protokoll over disse ting.

Det må være meg tillatt å si at denne opplysning virket foruroligende. Ved en slik muntlig frem- og tilbakeprat om deltagernes plassering i konkurransen — og under det herskende arbeidspress — må situasjonen være egnet til forhastede slutninger og mer eller mindre følelsesbetonede avgjørelser. Jeg anser de opplysninger som er gitt her, nærmest for å være sjokkerende. Under slike forhold må man jo nesten tenke seg at mange utstillere på forhånd finner det nødvendig å alliere seg med en — eller flere — som kan tale vedkommendes sak ved plasseringen på rangstigen.

Personlig har jeg aldri hverken ved denne utstilling eller tidligere, f. eks. i Danzig i 1929, da jeg fikk sølvmedalje i internasjonal kappestrid for mine Norge nr. 1, tatt skritt til å kontakte noen for å ivareta mine «premieinteresser», jeg stolte trygt på at de norske medlemmer av juryen, på saklig grunnlag, ville bakke opp den som fortjente honnør.

Etter min oppfatning må man snarest få en forandring i det internasjonale reglement for bedømmelse av samlinger, slik at vurderingen blir gjenstand for protokollering, som ved misnøye eller kritikk kan etterprøves. Jeg synes dette må være en minimumsfordring, når forholdene er så lite betryggende. Så hvis det jeg har opplevet, kan føre til at man kommer frem til en ny og bedre ordning for fremtiden, da er jo det inntrufne ikke forgjeves.

Dette var altså belønningen for — bokstavelig talt — nesten å ha slitt seg ut for å kunne demonstrere flest mulig samlerområder, representative for filateliens bredde i Norge på det tidspunkt. Men ikke bare det. Rent historisk hadde jeg i min *Feltpostsamling* (1809 til 1945) forsøkt å demonstrere temmelig enestående ting, helt tilbake til Christian Frederiks tid. (For å feire friheten fra 1905.)

Videre må jeg få nevne min *Polarsamling*, som inneholdt brev både til André og Wellmann, for ikke å tale om kopier av brev til og fra Nansen

og Amundsen + en originalkonvolutt fra sistnevnte private post.

Mine *Prefilatelistica* som dannet grunnlaget for min artikkel i stempelkatalogen, og som har kostet meg 30 års arbeide å bygge opp, ble overhodet ikke omtalt i noe referat som jeg har sett fra denne utstilling; ja, ikke en eneste journalist eller referent oppdaget *Norges eldste poststempel*: 7/1/1855 (rødt åttekantet), som sto i montre!

Omtales bør muligens også min spesialsamling brukt Norge. Den omfattet tiden 1855—1955 og dekket nyanser og stempelvarianter på alle eldre merker (alle plater), for ikke å tale om at samtlige typer av disse merker var komplette, på ca. 20 merker nær. Dessuten bar alle typevarianter de gamle korrekte stempler. I motsetning til en annen brevsamling som var utstilt, og som etter min — og andres — oppfatning var uhyre ensidig og lite filatelistisk bearbeidet, så var i min samling alle katalognummer representert med tildels meget sjeldne brev. (Her unntas de grov-takkete merker av 20 mm-utgaven, de utakkete av samme utgave samt brevkortklisjéer og noen andre vanskelige varianter.) Nevnes kan L/S-signet-stempelet på Norge nr. 1 på helbrev, 5-strip av Norge nr. 7, og ditto vertikal strip av nr. 13 B (3 sk. rødilla), osv. osv.

Det kunne vært grunn til å nevne mange andre objekter, men jeg skriver ikke i første rekke for å klage. Mine ord er ment som en advarsel til alle som tenker å utstille sine samlinger. Det er ikke så enkelt å nå opp i premie, selv med 50 års erfaring. Jeg så jo flere samlinger som gikk forbi mine, og etter mine — selvfølgelig usakkyndige — øyne lå flere av disse langt dårligere an enn mine eksponat, men dette bygger bare på hva jeg selv så i montre.

Jeg var også så naiv å tro at det hadde noen betydning å utstille samlinger som ikke behovet å påføre sine eiere nevneverdige utlegg. Jeg mente virkelig at man lettere kunne vinne folk for filateliens som fritidsglede, når man overbeviste dem om at det lar seg gjøre å ha like stor glede av en hobby som nærmest er gratis. Ja, jeg innrømmer å ha trodd at dette var et slags poeng i propagandaen. Men nei, det var selvfølgelig bare dumt, ja nærmest idiotisk.

Ingen har nevnt et ord om mine reklamestempler, eller oppfattet idéen som sådan. Ihvertfall har ingen gitt uttrykk for noe slikt.

Der var også en samling brev fra og til berømte personer — behørig postalt behandlet — som jeg trodde var ganske interessant. Både Ibsen, Bjørnson og Lie var representert, foruten mange andre. Også en bom, absolutt misforstått.

Man fikk endel ledige monter, og jeg ble spurt om man kunne låne av mitt albummateriale for

å dekke ledige felter. Jeg samtykket gjerne i dette, men ble dog en smule forbauset da disse mine ark fikk overskriften: *Utenfor konkurranse!*

Jeg gad ikke gjøre opphevelser, men var oppriktig talt nokså irritert. Hvem hadde bestemt at denne samling ikke skulle konkurrere? Den var jo dog akseptert som utstillingsverdig.

Den sølvmedalje man sendte meg, følger vedlagt til disposisjon via tidsskriftets redaktør. Dette metallstykke interesserer meg ikke. Det representerer bare en av mitt livs største misforståelser.

Jeg kommer ikke til å delta i fler utstillinger i Norge etter det som er skjedd — ihvertfall ikke i konkurranse.

Juryen hadde også til disposisjon endel medaljer utenom de obligatoriske premier, og jeg tenkte meg at man ihvertfall som en slags erkjentlighet kunne ha skjenket meg en av disse, som et bevis på at jeg dog hadde utrettet en liten smule i filateliens vingård.

Men jeg ble veiet og funnet altfor lett, og forstår det naturligvis bedre med årene.

Ved en propaganda-utstilling i Stockholm i 1952 lånte jeg Postmuseet der borte noen av mine samlinger, ca. 300 kartonger.

Der var ingen konkurranse, men jeg mottok dog en vakker bronseplakett med en velformet takkeskrivelse fra utstillingskomiteen.

Det var en ulykke for Norwex — på mange måter — at vår felles venn Jarle O. Stensdal ble syk midt i utstillingsperioden. Han viste seg å være uerstattelig. Bl. a. hadde vi fått en ganske annen public relation om han hadde vært i aksjon.

Spesielt de nartikkel «Veronica» i Aftenposten skrev, var en komplett misforståelse. Den beviste bare én ting, nemlig at hun ikke ante hva filateli er. Hennes reportasje var etter min oppfatning det rene nonsens. Det var et feilgrep av Aftenposten når man forbigikk Meidell Hopp ved denne anledning. Han er jo en habil filatelist som vet hva han skriver om, og det er ubegripelig hvorfor han skulle skiftes ut til fordel for en analfabet på området.

En annen kjedelig ting var den hodeløse avisreklame for hvilke verdier som ble vist på Norwex. Man jaget seg etterhvert opp i fantasibeløp, og gjorde både utstillingen og vår hobby en bjørnetjeneste.

For det første tror jeg tallene var svært overdrevet, og dernest skal man ikke i dette skattejaktens århundre forsettlig gjøre seg til blikkfanger for sultne myndigheter.

Jeg vil beflitte meg på å forstå at man for all fremtid bør holde fast på at samlinger må være kostbare for å være filatelistisk høyverdige, og helst bør de inneholde rekonstruksjoner av mer-

ker som ustanselig har vært rekonstruert tidligere. Helst slike klassikere som man har sett på den ene utstilling etter den annen. Unge samler! Forsøk ikke å gå nye og ukjente stier. Hold deg til det sikre og godkjente, det som er såkalt «god fisk», så opplever du ikke å få slik en dukkert som jeg fikk. Vil du samle originalt og billig, da passer du ikke inn i kabalen.

Riktignok er det noe i dag som heter: «*People to People*»-program, som bakkes opp av selveste President Eisenhower, og som bygger på frimerkenes evne til å knytte mennesker i fjerne land sammen gjennom korrespondanse og samarbeide men dette angår selvsagt ikke eldre, høyverdige jurymedlemmer, som har langt viktigere ting å stille med enn slikt moderne «tøv».

Filatelien trives best ved å få arbeide i fred. Den bør — om mulig — være et middel i fredens og fordragelighetens tjeneste, men da bør også de som forestår utstillinger og konkurranser, vise større menneskelig modenhet enn de — etter min og mange andres oppfatning — har manifestert ved denne anledning.

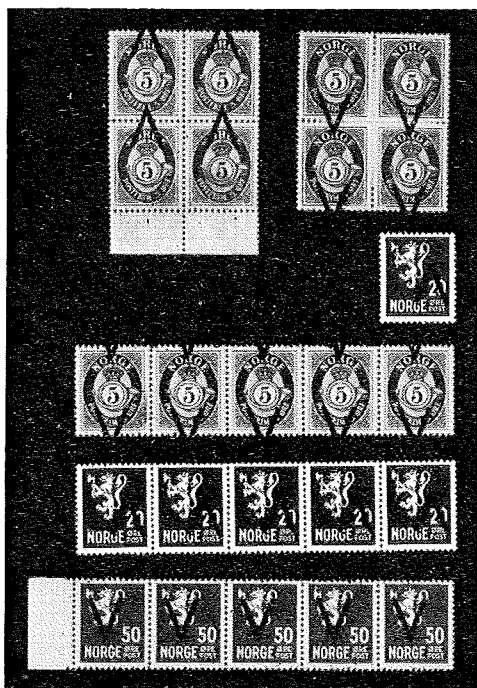
Oslo, mars 1959.

Henrik Thrap-Meyer.

Forfalskninger av 50 øre V med vannmerke, 20 øre omvendt V og 5 øre forskjøvet V.

Siste tilvekst: 5 øre omvendt og forskjøvet V.

Av Arnstein Berntsen.

Idet jeg refererer til min artikkel om forfalskning nr. 1 av 50 øre V med vannmerke i NFT side 233—35 nr. 10/1948, og til min artikkel om forfalskning nr. 2 av samme V-overtrykk, av 20 øre med omvendt V og av 5 øre med forskjøvet V i samme nr. av NFT, side 231—33, er det nå plutselig dukket opp nye forfalskninger.

Av en herværende handler ble jeg forleden forelagt følgende frimerker: 20 øre med omvendt V, 50 øre V med vannmerke, 4-blokk av 5 øre V med forskjøvet overtrykk og 4-blokk av 5 øre omvendt V og forskjøvet.

De to førstnevnte merker tilhører de forfalskninger som er beskrevet på side 231—33 i NFT nr. 10/1948, mens de to blokker antagelig er fremstillet noe senere, men av samme falskner. Disse blokker har nemlig samme overtrykkstilling som før nevnte forfalskninger, men *blokken* har før ikke vært kjent fra falskner nr. 2, — kun striper à 5 stkr.

Også i dette tilfelle er 5 øre forskjøvet V fremstillet på papir med vannmerke, mens den originale variant ikke har vannmerke. Den falske blokk av 5 øre omvendt og forskjøvet V har også samme overtrykkstilling, men det er første gang denne dukker opp. Alt er lett å kontrollere når man har eksempler på de tidligere forfalskninger. Jeg viser på avbildningen alt det her nevnte, og er takknemlig for enhver opplysning som kan være av interesse i saken.

Oslo, 10. mars 1959.

Arnstein Berntsen,

Autorisert av Norsk Filatelistforbund som ekspert for norske frimerker.

Frimerker som krigspropaganda.

Ved en frimerkeutstilling i Hamburg ble det vist frem en samling frimerker som ble brukt i propagandaen under siste krig. Like etter attentatet på Hitler 20. juli 1944 ble det i Tyskland spredd et frimerke hvor Hitlers portrett var erstattet med bildet av den henrettede generalfeltmarskalk v. Witzleben. Merket ble spredd over hele Tyskland og vakte voldsom oppsikt. På Hitlers 55-årsdag kopierte amerikanerne et kranium inn på Førerens plass. Også dette frimerke slapp igjennom og ble stemplet på tyske posthus. Forfalskningen var så glimrende utført at brevene ofte passerte både post og sensur uten å bli stoppet. (Inform.)

Fra alle 4 verdenshjørner.

Norden:

FINNLAND:

24. mai et nytt merke i bruksserien i verdien 75 m. Merket er nærmest beregnet til frankering av postpakker.

ISLAND:

5. mai en minneserie på 2 verdier, 2 kr. grønn og 3 kr. brun, i anledning av 200-årsdagen for Jón Þorkelssons død. Opplag: 2 kr.: 500 000 — 3 kr.: 400 000.

Jón Þorkelsson (Johannes Thorkillius), som var rektor ved Skálholt, ble født i 1697 og døde 5. mai 1759. J. T. var ikke gift. Han testamenterte alt hva han eide til foreldreløse og fattige barns skolegang. Han var meget formuende.

Utenfor Norden:

CANADA:

13. mai et minnemerke i verdien 5 cents svart og grønn, viet verdensforbundet av bondekvinner. Canada er spesielt interessert i denne bevegelsen, da det — som tidligere opplyst i denne spalten — var en kanadisk kvinne, Mrs. Adelaide Hoodless of Hamilton, som unnfanget ideen om en slik bevegelse. En annen kanadisk kvinne, Mrs. Alfred Watt, O.B.E., brakte ideen om en internasjonal organisasjon videre til Europa. Ved et møte i Stockholm i 1933 ble hun valgt til president of the «Associated Country Women of the World». — Merket, som er trykt i et opplag av 32 millioner, foreligger i ark à 100 merker.

18. juni et minnemerke i verdien 5 c. i anledning av dronning Elizabeths besøk i Canada i juni d. å. i forbindelse med åpningen av The St. Lawrence Seaway. Det er 3. gangen det utgis et minnemerke i anledning av et kongelig besøk i Canada. Første gangen var i 1939, da kong George VI og dronning Elizabeth, dronningmoren, besøkte Canada. Andre gangen var i 1957, da nåværende dronning Elizabeth sammen med prins Philip foretok et besøk i Canada like etter kroningen.

Merkets farge blir rød. Ark à 50 merker. Opplag: 40 millioner.

26. juni et minnemerke i verdien 5 c. rød og blå på hvitt papir i anledning av den offisielle åpning av The St. Lawrence Seaway. Ark à 50 merker. Opplag: 40 millioner.

FORENTE STATER:

4 april et minnemerke i verdien 4 cents blå i anledning av NATO's 10-årsdag. Ark à 50 merker. Opplag 120 millioner.

6. april et minnemerke i verdien 4 c. blå, det såkalte «Arctic exploration»-frimerke. Ark à 50 merker. Opplag: 120 000 000.

19. april et minnemerke i verdien 8 c., «World Peace Through World Trade». Ark à 50 merker. Opplag: 120 millioner.

26. juni et minnemerke i verdien 4 c. blå og rød på hvitt papir i anledning av den offisielle åpning av The St. Lawrence Seaway. — Motivet for dette merket og det kanadiske merket som utgis i samme anledning, er det samme. Motivet er tegnet av Annigoni, en italiensk født kunstner (født i Milano i 1910).

FRANKRIKE:

11. april et minnemerke i verdien 20 francs svart, blågrønn og rød i anledning av 175-årsdagen for l'Ecole Nationale Supérieure des Mines' innvielse. Ark à 50 merker. Format 22 × 36 mm. Tagget 13.

25. april en minneserie på 5 verdier: 15 frc. fiolett og vinrød, 15 frc. svart og fiolett, 20 frc. grønnblå og grønnoliv, 20 frc. brun og brunrød samt 30 frc. blåfiolett og vinrød — viet motstandsbevegelsens helter. (Yvonne le Roux, 5 martyrer fra Lysée Buffon, Médéric-Vèdy, Martin-Bret og Gaston Moutardier.) Format: 22 × 36 mm. Ark à 50 merker. Tagget 13.

GHANA:

15. april et minnemerke på 2 verdier, 2½ og 8½ d., i anledning av «Africa Freedom Day». Som det vil erindres, ble det i fjor holdt en konferanse mellom representanter fra de forskjellige uavhengige og frie stater i Afrika i byen Accra (i Ghana). På denne konferansen ble det besluttet å innstifte en såkalt «Afrikas frihetsdag», som skulle feires hvert år. Man kan vel gå ut fra som givet at denne «Afrikas 17. mai» vil bli feiret også med utgivelse av en spesiell minneserie *hvert år* — i alle fall i Ghana!

ISRAEL:

I anledning av 50-årsdagen for byen Tel Avivs grunnleggelse, et minnemerke i verdien 120 pruta blå, grå, brun og okergul. Ark à 20 merker. Kamtagget 14.

Tel Aviv ble grunnlagt i 1909 av 66 jødiske familier, som besluttet å bygge opp en forstad med haver på sanddynene nord for den gamle by Jaffa. Denne forstad utviklet seg hurtig til en stor by, som i dag er senteret for det økonomiske og kulturelle liv i Israel. Byen har i dag ca. 400 000 innbyggere.

I anledning av 11-årsdagen for staten Israels selvstendighet, en minneserie på 3 merker i verdiene 60, 120 og 300 p. Motivene er blomster som vokser i Israel: 60 p. rød, grå, lys grønn og turkis — Anemone Coronaria. 120 p. lys rød, brun, grønn og fiolett — Cyclamen Latifolium. 300 p.

gul, glassgrønn, lysgrønn, blå — Narcissus Tazetta. Ark à 20 merker. Kamtagget 14. Papir med vannmerke.

ITALIA:

4. april d. å. to minnemerker i verdiene 25 lire og 60 lire i anledning av NATO's 10-årsjubileum. Fargene er henholdsvis blå og oransje og blå og grønn. Format: 24 × 40 mm. Vannmerke stjerner. Tagget 14. Merkene har frankeringsverdi til 1. januar 1961.

NEDERLAND:

11. mai de såkalte «sommermerker». Serien, som i år består av 5 verdier, er viet de store demnings- og mudringsarbeider som stadig pågår i Nederland for å sikre landet mot oversvømmelser, og for å gjøre større «landevinninger». Den vestlige del av Nederland ligger som kjent for størsteparten lavere enn havets overflate. Dette har ført til at folket i disse deler av landet har ført en stadig kamp mot havet ved stadig å utbygge og forsterke de kjente «diker». I denne delen av landet ligger også noen av Nederlands største byer, som Amsterdam, Rotterdam og Hague. Den samlede lengde på disse diker utgjør i dag ca. 112 miles, dvs. en distanse som fra Amsterdam til Roma. Man vil sikkert ennå huske stormnatten den 1. februar 1953, da havet brøt igjennom og oversvømmet ca. 370 645 acres av dyrket jord, og hvorved mer enn 1800 mennesker ble tatt av flodbølgen. Etter denne katastrofen ble den annen store offensiv mot havet satt ut i livet, og denne «offensiv», som ble påbegynt våren 1956, har fått navnet «Deltaplan». Dens hovedformål er å forkorte kystlinjen av syd-vest Nederland med ca. 434 miles. Med andre ord et gigantisk verk. Årets sommermerker bærer da forskjellige motiver fra drenerings- og mudringsarbeider samt forstøtningsarbeider på dikene, arbeider som man vel kan si nederlenderne er verdens eksperter på. Merkene foreligger i følgende verdier: 4 + 4 cents, blå og grønn, — 6 + 4 c. oransje og grå, — 8 + 4 c. fiolett og lys blå — 12 + 9 c. grønn og gul, samt 30 + 9 c. svart og rød. Format: 25 × 36 mm. Kamtagget 14 × 12¼. Uten vannmerke. Ark à 100 merker. Merkene fås kjøpt til og med 27. juni 1959, og har frankeringsgyldighet til 1. januar 1961.

SOVJET:

5. februar et minnemerke i verdien 40 kopek i anledning av 350-årsdagen for den italienske fysiker og matematiker Evangelista Toricellis fødsel.

5. februar 2 minnemerker i verdiene 25 kopek og 40 kopek, flerfarget, i anledning av verdensmesterskapet på skøyter for kvinner som fant sted i Sverdlovsk/Ural i februar—mars 1959.

5. februar et minnemerke i verdien 40 kopek, flerfarget, i anledning av 150-årsdagen for den engelske naturalist og oppdager Charles Darwins fødsel.

10. februar et minnemerke i verdien 40 kopek, flerfarget, i anledning av 100-årsdagen for den berømte jødiske dikter Sholom-Aleichems fødsel.

10. februar et minnemerke i verdien 40 kopek, flerfarget, i anledning av 100-årsdagen for den sovjetrussiske vitenskapsmann N. Gamalajas fødsel.

Et påtrykk ble foretatt på Scott nr. 1717 til ære for det sovjetrussiske kurvball-lag som vant verdensmesterskapet i kurvball i Chile d. å.

26. februar et minnemerke i verdien 40 kopek, flerfarget, i anledning av 100-årsdagen for den kjente svenske forfatterinne Selma Lagerlöfs fødsel.

25. februar et påtrykk «1759—1959» ble utført på det frimerke som ble utgitt i 1957 til minne om den skotske poet Robert Burns.

3. mars et minnemerke i verdien 40 kopek, flerfarget, i anledning av 50-årsdagen for den lithauiske dikter P. Zvirkas fødsel.

3. mars et minnemerke i verdien 40 kopek, flerfarget, viet den avdøde franske vitenskapsmann Frederick Jolie-Curie.

TSJEKKOSLOVAKIA:

23. mars en minneserie på 3 verdier: 60 h. grønn, 1,00 kcs. brun og 2,00 kcs blå — viet 10-årsdagen for menneskerettighetene. Format: 23 × 41 mm. Ark à 50 merker. Frankeringsgyldighet inntil videre.

28. mars en minneserie på 4 verdier: 30 h. blå og gul, 40 h. mørk grå og blå, 60 h. mørk grå og fiolett, samt 80 h. mørk brun og grønn — i anledning av 10-årsdagen for opprettelsen av De tsjekkiske pionérs organisasjon. Format: 26,5 × 44 mm. Ark à 50 merker. Frankeringsgyldighet inntil videre.

TYRKIA:

30. mars 2 minnemerker i verdiene 20 kurus grå og rød samt 25 kurus brun og grønn i anledning av 100-årsdagen for det tyrkiske teater. Format: 26 × 41 mm. Ark à 50 merker. Opplag henholdsvis 3 og 1 million. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1962.

4. april 2 minnemerker i verdiene 105 kurus rød og 195 kurus grønn i anledning av NATO's 10-årsjubileum. Format: 26 × 41 mm. Ark à 50 merker. Opplag: 1 million sett. Frankeringsgyldighet til 1. januar 1962.

ØSTERRIKE:

I tiden 3. juni til 25. november 1958 leverte det østerrikske statstrykkeri følgende verdier i den kurserende serien med nytt papir (det gamle

papir var tykkere og sterkere): 5, 10, 20, 25, 30, 40, 50, 60, 70 og 80 g., — 1,20, 1,45, 1,50, 1,60, 2,20, 2,40, 3,00, 3,50, 5,00, 10,00 og 1,00 S. boktrykk. Til postkontorene ble merkene levert i tiden 7. august 1958 til 9. januar 1959.

4. mai med frankeringsgyldighet fra 8. mai, et minnemerke i verdien 2,40 S. i anledning av 175-årsdagen for innføringen av det østerrikske tobakksmonopol.

6. mai med frankeringsgyldighet fra 11. mai, et minnemerke i verdien 1,50 S. i anledning av 100-årsdagen for erkehertug Johann av Østerrikes død.

14. mai med frankeringsgyldighet fra 20. mai, en minneserie på 4 verdier, 1,00, 1,50, 2,40 og 3,50 S. i anledning av Det internasjonale jegerråds kongress i Wien.

25. mai med frankeringsgyldighet fra 30. mai, et minnemerke i verdien 1,50 S. i anledning av 150-årsdagen for Joseph Haydns død.

Huller i Samlingen? Send mig Deres Mancoliste og jeg hjelper Dem gerne med de Mærker, der mangler. Nu er der bedst Tid til omhyggelig Betjening, og De faar Tilbud uden Købetvang. —

Skriv til *Elof Nielsen — Vejlevej 32, Horsens, Danmark.*

NYHETERNA

från hela världen får Ni billigt och säkert genom att teckna ett *abonnement* hos mig. Har en service på Europa, FN, USA, Israel etc. sedan 20 år. — Begär en provsening. Den kommer omgående.

ERIC KARLSSON,
Leksand, postbox 15, Sverige. (Tlf. 11549.)

FORBUNDSKLUBBENE

Formenn m. v. i 1959.

Arbeidernes Filatelistklubb:
Formann: G. A. Karlsen.
Viseformann: Gunnar Carlsen.
Kasserer: Høgdaahl.
Bytteleder: Tore Johansen.

Bergens Filatelist-Klub:
Formann: E. Evensen.
Viseformann: H. Maanum.
Kasserer: M. Leganger.
Bytteled.: F. C. Moldenhauer jr.

Drammens Filatelist Klub:
Formann: Tunesvig.
Viseformann: Reinsfelt.
Kasserer: Skjold.
Bytteleder: Iversen.

Egersund Filatelistklubb:
Formann: Øivind Larsen.
Kasserer: O. E. Gabrielsen.

Fredrikstad Filatelistklubb:
Formann: E. Monsen.
Kasserer: N. Chr. Smith.

Gjøvik Filatelistklubb:
Formann: S. Strøm.
Kasserer: A. Haugom.

Grimstad Filatelistsklubb:
Formann: Jac. B. Paulsen.
Kasserer: Sam O. Berge.

Honefoss Filatelistklubb:
Formann: Harald Harlund.
Viseformann: Helge Norbye.
Kasserer: Arild Gunnerød.
Bytteleder: Henry Kristiansen.

Hålogaland Filatelistklubb:
Form.: Halfdan D. Johansen.
Viseformann: Sig. Mikkelsen.
Kasserer: Kr. Dreiem.
Bytteleder: Arne Bergan.

Kristiansand Filatelistklubb:
Formann: Ingolf Nilssen.
Viseformann: Kjell H. Larsen.
Kasserer: R. Frøysaa.

Kristiansund Filatelistklubb.

Langesund Filatelistklubb:
Formann: Wiggo Bjørnsen

Moss Filatelistklubb:
Formann: E. Stark, Fjord-
veien 63, Moss.
Viseform.: Trygve Jørgensen.
Kasserer: A. Reimers.
Bytteleder: Leif Mürer.

Notodden Filatelistklubb:
Formann: Olav Langkaas.
Viseformann: Jan Augustsen.
Kasserer: Per Thingstad.
Bytteleder: Øystein Dragland.

Oslo Filatelistklubb
(postboks 298):
Formann: Anders Evensen.
Viseformann: I. I. Jacobsen,
Munkedamsveien 86.
Kasserer: Axel Holst, Asavn. 1.
Bytteleder: Hangerås.

Sandnes Filatelistklubb:
Formann: A. Pettersen.
Viseformann: A. Thorsen.
Kasserer: Walther Kranzmann.

Sarpsborg Filatelistklubb:
Formann: Anker J. Aube, Torv-
vn.6, Lande pr. Sarpsborg.
Viseformann: Jens Martinsen.
Kasserer: Håkon Halvorsen.
Bytteleder: Håkon Halvorsen.

Skiens Filatelistklubb:
Formann: Alf Palmgren.
Viseform.: Ernst Abrahamsen.
Kasserer: Ivar Ingebretsen.
Bytteleder: Finn Halvorsen.

Stavanger Filatelist-Klub:
Form.: Bernt C. Middelthun.
Viseformann: S. Evensen.
Kasserer: Ommund Bøe.
Bytteleder: Klaus L. Owe.

Tromsø Filatelistklubb:
Formann: Bangsund.
Kasserer: R. Stelander.

Ørstad Filatelistklubb:
Formann: K. Straume.
Kasserer: A. Nørve.

Alesund Filatelistklubb:
Form.: Politimester Holmsen.
Viseformann: Ole Kittelsen.
Kasserer: Nikolai Helseth.

ISRAEL

Nyhetstjänst — urval — kataloger — tidskrifter. 50 olika Israel n.kr. 8.00. Pris-
lista gratis.

Utmärkta insticksböcker:

President med plats för 2000—4000 frimärken, med 192 eller 384 fickor,
230 × 310 mm, 16 sidor n.kr. 13.00
Kejsar lyainsticksbok i konstläderband med vita eller svarta blad —
160 × 215 mm, 16 sidor, 112 glasklära fickor n.kr. 13.00
Fickinsticksbok i hållbart utförande n.kr. 3.60
Fraktfritt vid förskottsbetalning med international postanvisning.

LARS LITZMAN — Box 649 — BORÅS — Sverige.

BOKTRYKK

DYPTRYKK

OFFSETTRYKK

BOKBINDERI

KARTONASJEFABRIKK

KONVOLUTTFABRIKK

PAPIRFABRIKK

PAPIR OG KONTORSAKER

**EN GROS
FORLAGSVIRKSOMHET**

EMIL MOESTUE A/S

Utsalg- og trykksak-kontor:

SKIPPERGATEN 38 – 40

ENELEVERANDØR AV FRIMERKER TIL DET NORSKE POSTVERK

EMIL MOESTUE A/S
KARTONASJEFABRIKK
KONVOLUTTFABRIKK

PRISLISTE OVER NORSKE FRIMERKER

— oktober 1958 —

utgitt av Norsk Frimerkehandlerforening

til salgs i alle frimerkeforretninger.

Pris kr. 1.00 + porto 20 øre.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. - Innkjøpsliste (desbr. 1958) over brukte og ubrukte frimerker samt førstedagsbrev sendes mot 60 øre i ubrukte frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gate 53 B, Oslo. Telef. 55 12 25.
Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.

Godt utvalg

i norske og skandinaviske frimerker.

Pakker fra alle land.

Albums - Kataloger - Rekvisita etc.

S. D. MELBYE

Frimerkeforretning

Universitetsgaten 11 - Oslo

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening

Bytteforbindelser søkes i inn- og utland, stykker opp universalsaml. og søker Skandinavia, Østerrike, Sveits, Tyskland, Holland, Ungarn, U.S.A. Basis: AFA 1959. Korr. tysk, engelsk. Skriv til: Einar Næss — Geilo st., Norge.

Send mig 100-200 forskjellige frimærker fra Norge, og De modtager i stedet samme antal fra hvilket af de skandinaviske lande, Island undtaget, De ønsker. Frankér venligst filatelistisk, det gør jeg.

Byttingen Taastrup,
Parkvej 29, Taastrup - Danmark.

Forbundets postgirokonto er:
692 68

ENGLAND - 1902/1912

Nr.

AFA 1959.

- 102/113* De la Rue trykning, ord. papir, kr. 60.00.
104/113* De la Rue på krittppapir kr. 38.00.
114 De la Rue, ord. papir, *kr. 40.00, °kr. 10.00.
114 Samme, men på krittppapir, *kr. 35.00, °kr. 15.00.
115 De la Rue, ord. papir, *kr. 40.00, °kr. 12.00.
116 De la Rue, ord. papir, *kr. 120.00, °kr. 50.00.
117 De la Rue, ord. papir, *kr. 170.00, °kr. 65.00 til 85.00.
118 + 103 + 106 + 107 + 119* tag. 14, Harrison trykning, kr. 32.00.
Samme, tag. 15 X 14, Harrison trykning, kr. 12.00.
120 De la Rue, kr. 3.00.
104, 105, 109, 110, 111, 112, 113, 120*
Sommerset House (1911/12), kr. 24.00.
114 Sommerset House, *kr. 35.00, °kr. 12.50.
115 ——— *kr. 50.00, °kr. 20.00.
116 ——— *kr. 120.00, °kr. 70.00.
117 ——— *kr. 170.00, °kr. 65.00.
til kr. 85.00.

Prisene refererer seg til billigste farge. Det eksisterer mange sjeldne farger og varianter i denne interessante utgave av Kong Edward VII. (Se Stanley Gibbons kat. nr. 215/320.) — Når det gjelder britiske merker, skriv til:

D. M. WOLFF

(M. S. Wilson)

9, Jessel Mansions, Queen's Club Gardens,
LONDON W. 14 — England.

Korrespondanse: Engelsk - tysk - fransk.

Norgeskatalogen 1959, 16. utgave, koster kr. 10.00 (trykksakporto 90 øre). 114 sider, rikt illustrert. — Nytt av året en helsides farveplansje som gjengir 30 forskj. blåfarver. — Katalogen fås hos frimerkehandlerne, bokhandlere eller ved bestilling til bladets redaksjon (postboks 875, Oslo).

Norge. Større kvanta av følgende norske ubrukte merker kjøpes, nr. etter Norgeskat.: Nr. 12, 17.c, 19.II, 21.II, 48.II, 88.b, 92.b, 181, 182, 184, 193/96, 225/28, 254, 259, 294/99, 326/29, 331/38.

Tom Kallevig - Madserud Allé 33, Oslo.

Nyt dansk frimærke udkommer 16. maj i anledning af ballettens jubilæum. Jeg sender Dem dette kunne mærke på speciel kuvert, afstemplet med førstedagsstempel, mod kr. 1,20 i ubrugte frimærker eller 2 svarkuponger.

Byttingen Taastrup,
Parkvej 29, Taastrup - Danmark.

Rambæks Trykkeri - Oslo

Herr dr. Per Gellert,
Holmenkollvn. 10.
S m e s t a d .